

Het boek vol
EigenWijze verhalen 2

Het boek vol EigenWijze verhalen 2

Schrijver: Elizabeth Kayland en Daltonschool XCL EigenWijs
Coverontwerp: opticaly
ISBN: 9789403877792
© Elizabeth Kayland

Dag lieve lezer.

Wat fijn dat je dit boek koos! Ken je mij nog? Ik ben het, Pip, de verhalenjager.

Weet je niet meer wat dat is, een verhalenjager?

Geen probleem. Ik leg het je met plezier nog een keer uit: een verhalenjager speurt de wereld af naar leuke, grappige, interessante, gevoelige, enge of bijzondere verhalen. Ik kom ze overal tegen. Echt overal.

Enkele jaren terug vond ik tien verhalen op een school in Lommel. Omdat ik erg nieuwsgierig was, besloot ik nog eens een kijkje te nemen. Dit keer had ik weer geluk. Het was feest op die school. Ze bestonden tien jaar en om dat te vieren, schreven de leerlingen van juf Nanne en meester Bram wel tien verhalen over feesten.

Halloween, een verjaardag, een trouwfeest, Kerstmis, een dansfeest, ... Zoveel redenen om iets

te vieren. De kinderen wisten er elke keer iets leuks van te maken.

Het eerste verhaal dat ik vond, gaat over een verjaardag. Er gaat van alles mis. Gaan ze elk probleem kunnen oplossen en zal de jarige een leuke verjaardag hebben?

Lees het maar, dan kan je het zelf ontdekken.

De verjaardag van opa Henk

Geschreven door

Aya, Brian, Féliz, Indy en Lenn

Vandaag viert de familie van opa Henk feest.

Hij wordt zevenenzestig jaar. Zijn huis is versierd met ballonnen, vlaggen en slingers. In de tuin staat een groot springkasteel. Met houten planken heeft papa Tom een podium gebouwd in de woonkamer van opa Henk.

Tante Emma heeft een taart met drie lagen meegebracht.

Nadat ze met zijn allen hebben gezongen en opa Henk de kaarsjes heeft uitgeblazen, dansen ze samen op het podium.

Tante Emma geniet nog van een stuk taart en kijkt toe.

De muziek is luid en iedereen lacht.

‘Pas op dat je niet te dicht op de rand danst,’ zegt papa Tom nog, maar het is te laat.

Lilly zet haar voet verkeerd en tuimelt naast het podium.

Geschrokken laat papa Tom zijn glas met drinken vallen. Iedereen rent op Lilly af.

Gelukkig is Lilly niet gewond.

In de drukte glijdt opa Henk uit over de gemorste limonade. Door de schok schiet zijn kunstgebit uit zijn mond. In een boog vliegt het door de lucht en landt recht in de taart van tante Emma. De glazuur spettert alle kanten op en ook enkele tanden stuiteren uit het gebit.

‘Hè bah, wat vies,’ moppert tante Emma.

Nora brengt haar tante een servet.

Op de stoel naast tante Emma laat Lilly zich voorzichtig zakken. Haar billen doen toch een beetje pijn van de val.

Tante Emma pakt Nora bij haar hand. ‘Lieverd, de taart van opa zit vol spetters met kunstgebit-smaak.’

Papa Tom vist met een vieze uitdrukking op zijn gezicht een tand uit de taart. ‘Die kunnen we dus niet meer eten,’ zegt hij.

‘Wil jij bij de bakker in de straat even een nieuwe taart halen voor opa?’, vraagt tante Emma aan Nora.

Terwijl Nora weg is, verzamelen Lilly, tante Emma, papa Tom en opa Henk alle tanden die door de kamer zijn verspreid.

‘Die kan ik niet meer gebruiken,’ zegt opa Henk sip. ‘Hoe moet ik dan straks nog een stuk taart eten?’

Nora heeft daar rekening mee gehouden. Ze komt binnen met een grote suikerspintaart. ‘Nu hoef je geen tanden te hebben, want de suiker smelt zo in je mond.’

Opa Henk geeft zijn kleindochter een dikke knuffel.

Nadat ze allemaal een stukje taart hebben gegeten, gaan ze naar buiten. Tante Emma, papa Tom en opa Henk rennen naar het springkasteel. Lilly heeft nog wat pijn aan haar billen en wil liever even kijken. Nora houdt haar zus gezelschap.

Ze kijken toe hoe de volwassenen lachend op en neer springen. Plots zakt het springkasteel in elkaar. Tante Emma gilt. ‘Haal ons hieruit!’

Nora rent naar het springkasteel en probeert haar familie eruit te trekken. Lilly loopt naar de achterkant van het springkasteel. Ze ziet de stekker naast het stopcontact liggen. Papa Tom had hem niet ver genoeg in het stopcontact gestoken en door het springen is hij eruit getrokken. Ze steekt de stekker terug in het stopcontact. Een krachtig blaasgeluid weerklinkt vanuit het springkasteel en langzaam wordt het weer opgeblazen.

‘Dat was even spannend,’ zegt opa Henk zuchtend. Hij wrijft het zweet van zijn voorhoofd. ‘Misschien laat ik het springen nu toch maar over aan de jonge mensen.’

Opa Henk pakt een drankje en gaat naast het springkasteel zitten. Hij kijkt lachend toe hoe zijn familie plezier heeft.

De volgende dag wordt opa Henk vroeg wakker. Hij denkt terug aan gisteren. Het is een leuke dag

geweest. Opa Henk heeft ervan genoten en kijkt al uit naar zijn volgende verjaardag met een gloednieuw kunstgebit.

Einde